

пролетарі всіх країн, єднуйтеся!

Молодіжний Комуніст

орган хіроградського обкому лксму

БОРОКІВ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

ЮНАКИ І ДІВЧАТА! НАПОЛЕГЛИВО ВИХОВУЙТЕ В СОБІ КОМУНІСТИЧНУ ПЕРЕКОНАНІСТЬ! ВЧІТЬСЯ ЖИТИ, ПРАЦЮВАТИ І БОРОТИСЬ ПОЛЕНІНСЬКОМУ, ПОКОМУНІСТИЧНОМУ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 60-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції).

ВІТЧИЗНІ, ПАРТІІ, НАРОДУ

рапортують ініціатори
трудоих починань
на честь 60-річчя
Великого Жовтня

ПРО ВИКОНАННЯ СВОЇХ ЮВІЛЕЙНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ СЬОГОДНІ РАПОРТУЄ МОЛОДЬ ОРДЕНОНОСНОЮ КІРОВОГРАДСЬКОЮ СІМ'ЄЮ ВПЕВНЕНО ІДЕМО МИ ДО СВОГО 60-РІЧЧЯ, ОБ'ЯВНОГО СЛОВОЮ БОРОТЬБИ І ПЕРЕМОГ. ТВЕРДИМ НАШ КРОК. НЕПОХИТНА ВІРА В ТОРЖЕСТВО ІДЕЇ КОМУНІЗМУ. БО З НАМИ — ПРАВДА, БО З НАМИ — ЛЕНІН, ІМ'Я І СПРАВА ЙОГО. БО З ПАРТІЄЮ І ЛЕНІНИМ МИ — ВСЮДИ, ЗАВЖДИ, В УСЬОМУ.

НАШЕ УЛЮБЛЕНЕ СВЯТО СЬОГОДНІ ОСОБЛИВО ЗНАЧЕННЯ — ПІДСУМКИ 60-РІЧНОГО ЖОВТНЕВОГО ШЛЯХУ КРАЇНИ РАД ВІТЧЕЗНИ У ПРИЙНЯТТІ ШОПНО НОВИЙ КОНСТИТУЦІЇ СРСР. ЦЕ ТВІЙ РОВЕСНИКУ, ПІДРУЧНИК ЖИТТЯ, ЖИТИ, ВЧИТИСЬ І ПРАЦЮВАТИ ПО НЬОМУ — ЦЕ ЗНАЧИТЬ БУТИ ВІРНИМ СИНІОМ БАТЬКІВЩИНИ. ЦЕ ЗНАЧИТЬ БУТИ ПОПЕРЕДУ. ЩОБ СЛОВО ЗАВЖДИ ДІЛОМ ПРОРОС-ТАЛО. ОТАК, ЯК І ІНІЦІАТОРІВ ЖОВТНЕВОЇ ВАХТИ КОМУНОМУ — У ТИХ, ХТО ПОРУЧ З ТОБЮ ВСІ ДНІ ПІДГОТОВКИ ДО ВСЕНАРОДНОГО СВЯТА ЖОВТНЯ ПОКАЗУВАВ ЗРАЗКИ ПРАЦІ КОМУНІСТИЧНОЇ. ШОДНІ ЗВІР'ЯВ СВОЄ ЖИТТЯ ПО ЛЕНІНУ ПАМ'ЯТАЄШ: ПРАПОРОМ У НАШИХ РЯДАХ ЗЛЕТІВ ПОЧИН КОМСОМОЛЬСЬКО МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ ПЛАВІЛЬНИКІВ МИКОЛИ ПЕТРОВА СВІТЛО-ВОДСЬКОГО ЗАВОДУ ЧИСТИХ МЕТАЛІВ «ПЛАН ТРЬОХ РОКІВ П'ЯТИРІЧКИ — ДО 60-РІЧЧЯ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ» СЬОГОДНІ СТАЛО ВІДОМО, ЩО БРИГАДА РАПОРТУВАТИМЕ ПРО ДОТРИМАННЯ СЛОВА В ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ.

В ХОДІ ЮВІЛЕЙНОЇ ВАХТИ НАРОДИЛОСЬ БАГАТО ПАТРИОТИЧНИХ ІНІЦІАТИВ І ПОЧИНАНЬ. ТО Ж СЬОГОДНІ СЛОВО ІНІЦІАТОРАМ.

ВСІ ДЕВ'ЯТЬ — ЗА ОДНО

піднятою головою, з усвідомленням того, що наша праця була справді ударною, що кожна наша зміна була присвячена 60-річчю Жовтня, тому дню, з якого засвітилася нова зоря для людства. І сьогодні ми, формувальник Віктор Титов, машиніст бетоноукладача Марія Коваленко та інші члени нашої бригади, можемо з гордістю доповісти: з початку п'ятирічки видали понад план 1400 кубічних метрів залізобетону!

А в хоршого почину крила завжди широкі. Ми раді, що нас підтримали інші комсомольсько-молодіжні колективи заводу. Так, наприклад, недавно звітували про виконання плану двох років п'ятирічки комсомольці бригади верстатників, де бригадиром Валерій Лобасєв. Добре попрацювали, йдучи до ювілею, токарі Олександр Степашко, Анатолій Дерев'яко, Анатолій Сідаков. Та не тільки вони, — всі дев'ять членів бригади. Виконання змінної норми виробітку довели до 123 процентів, зекономили чорних і кольорових матеріалів на суму 150 карбованців.

Ударна праця — наш дарунок ювілею.

О. ПАВЛЕНКО,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади формувальників головного заводу світловодського виробничого об'єднання «Дніпро-енергобудіндустрія».

«Річне завдання — до 60-річчя Великого Жовтня». Працюючи за ним дівчата, майстри машинного з'єднання «молочнотварної» ферми відділка імені Горького радгоспу Ульяновського нукреомбінату добились великих успіхів і рапортували про виконання соціалістичних зобов'язань на місяць раніше, ніж передбачали. В передовому колективі ударно трудяться комсомолка Наталя Печниченко.
На фото: П. ПЕЧНИЧЕНКО.
Фото В. ВЕРБЦЬКОГО.

МЕТА СТАЛА РЕАЛЬНОСТЮ

Кожний новий рубіж — це новий етап у житті колективу, нова сторінка в його біографії. Наша комсомольсько-молодіжна бригада першою на «Червоній зірці» підтримала почин ленінградців «60-річчю Великого Жовтня — 60 ударних тижнів!» і закликала молодіжні бригади підприємства боротися за право носити звання колективу імені 60-річчя Великого Жовтня.

А коли бригада Героя Соціалістичної Праці, делегата XXV з'їзду КПРС О. О. Кошурка виступила з ініціативою — 2,2 річного зобов'язання виконати до ювілею, а п'ятирічку —

за чотири роки, ми, порадились, вирішили, що цей рубіж нам під силу. Більше того, внесли корективи у своє соціалістичне зобов'язання: до ювілею — дві з половиною річні норми.

Завдання двох років виконали ще в серпні 1977-го. А цими днями рапортували: є дві з половиною річні норми! Цього ми ніколи не досягли б, якби кожний не почував тієї відповідальності, що є основою успіху колективу. Вся продукція у нас іде лише з першого пред'явлення. Щомісяця добиваємось виробітку на 60—65 процентів вищого від запланованого. Цифри ці, думаю, — красномовний штрих до колективного портрета бригади.

Л. АРТЕМЕНКО,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади різальників металу ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка».

«До 60-річчя Великого Жовтня дамо комсомольську дворічку!» Цей заклик, з яким члени нашої ферми звернулися до всіх комсомольсько-молодіжних колективів молочно-товарних ферм області, був викликаний палким бажанням гідно відзначити славний ювілей. І хоч який напруженням був план — надіти 4844 центнери молока в першому році п'ятирічки і 6154 центнери — в другому, — ми дали слово виконати його.

І сьогодні з гордістю рапортуємо: слова додержали достроково. При завданні надіти за два роки 11641 центнер молока ферма вже виробила його 12951 центнер.

Правофланговими в нашому колективі є Тетяна Ковтун, Зоя Плахотинук, Єва Рубанець. Вони вже мають вищого року від кожної корови по 3300—

ДВОРІЧКУ — ДОСТРОКОВО!

3550 кілограмів молока і працюють у рахунок травня наступного року. На робочому календарі ферми — березень 1978-го.

За час, що лишився до відзначення свята, кожен майстер машинного доїння взявся одержати від кожної корови ще по 160 кілограмів молока.

Г. ГРИНЬ,
групкомсєрг комсомольсько-молодіжної молочно-товарної ферми колгоспу імені Мічуріна Новгородківського району.

ОБГАНЯЮЧИ СЬОГОДЕННЯ

На Всесоюзних комсомольських зборах наш колектив дав слово до славного ювілею — 60-річчя Великого Жовтня виконати план двох років десятиріччю, впровадити у виробництво раціоналізаторські пропозиції з експонентним ефектом не менше 2500 карбованців, у трудовому пошуку експорту право іменуватися бригадою імені 60-річчя Жовтня.

З того часу зміни пульсували в наших буднях напруженою високою відповідальністю і самодисципліною. Тобто ми прагнули працювати так, щоб усі семістою бригади були схожі на сім пальців однієї сильної, невтомної і розумної руки.

Так, саме розумної. Адже нам доводиться мати справу з деталями нестандартного устаткування. Потрібно вміти грамотно й швидко читати креслення, ескізи.

Я не даремно порівняв наш колектив із семипалою рукою. Працюючи кожен за своїм верстатом, ми робимо спільну справу. До речі, у нас і різальний інструмент, і оснастка — спільні.

Міцна дружба, взаємодопомога і взаєморозуміння між членами бригади — це ті риси, які визначають творчий почерк

наших трудових буднів. Про це красномовно свідчать і такі факти, що у нас немає жодного прогульничка, сто процентів готової продукції відділові технічного контролю ми здемо з першого пред'явлення. Всі члени бригади мають середню освіту.

По-справжньому, з комсомольським вогником праці токарі Віктор Силіян, Олександр Зелавний, Василь Лавриченко, Анатолій Дикусар, Микола Шмигалько, групкомсєрг бригади Олександр Кушнік.

З гордістю за своїх товаришів можу повідомити, що з узятих зобов'язаннями на честь славного ювілею ми справились повністю. План двох років десятиріччю виконали. Від наших пропозицій, впроваджених у виробництво, підприємство отримало економічний ефект у 3,6 тисячі карбованців. Засzczędли матеріалів на 120 карбованців.

У зв'язку з цим хочу підкреслити таке: з метою економії металу бригада старалась використовувати металеві відходи.

Наближається всенародне свято — 60-річчя Великого Жовтня. Трудого напруга наших буднів не спадає. Вона диктує ударні зміни ювілейної вахти, яку ми прагнемо нести обганяючи сьогоднішнє.

А СКВОРЦОВ,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади ремонтно-механічного цеху Кіровоградського заводу тракторних під агрегатів.

Звіти і вибори в комсомолі

Комсомольська організація вагонного депо численна: на обліку в ній майже півтораста залізничників різних професій. На рахунок молодих вагонників чимало і добрих справ, і цінних починань. Нинішнього року комсомольці широко розгорнули змагання за гідну зустріч 60-річчя Великого Жовтня.

Трудові здобутки колективу комуністичної праці незаперечні. Роль комсомольців і молоді в цьому чимала. Про це й говорилося у звігній доповіді комітету комсомолу. Так, комсомольсько-молодіжний колектив автоконтрольного пункту вже виконав свої річні соціально-економічні зобов'язання. З місяця в місяць перевищує свої завдання комсомольсько-молодіжний колектив зміни № 1 пункту технічного огляду вагонів. У напруженому трудово-

НА ЗЛОБОВИДНІ ТЕМИ

му суперництві з колегами інших відділків залізничного колективу здобув право носити ім'я Павла Корчагіна.

Поезд «Кіровоград — Москва» формується у Знам'янці. Від бригади провідників залежать і добрий настрій пасажирів, і зручність у дорозі. Про все це постійно дбають члени комсомольсько-молодіжного колективу з бригади провідників.

Але на фоні добрих справ і трудових здобутків виразніше видно недоліки. Тож саме на них і звернули серйозну увагу всі промозці. Комсомольці хвилювало передусім те, що останнім часом значно погіршилася внутрішнікова робота. Загальні комсомольські збори проводилися нерегулярно і далеко не на злободенні теми, допускалися порушення Статуту ВЛКСМ. То що вже тоді говорити про роботу цехових комсомольських організацій і комсомольських груп! Контролю за їхньою діяльністю з боку комітету майже не було.

Звідси — зниження трудової активності окремих молодих виробників, були прикрі випадки, коли комсомольці порушували порядок у громадських місцях.

Про це гозорили у своїх виступах секретарі цехових комсомольських організацій Валентина Чайка, Раїса Іванова, секретар парткому депо І. З. Пісковий. А комсомолец Петро Смаглій подав пропозиції щодо того, як поліпшити обслуговування пасажирів. Молоді залізничники у своєму рішенні поставили за мету значно активізувати роботу, підвищити роль комсомольської організації в боротьбі за успішне втілення в життя завдань десятиріччя.

Своїм ватажком комсомольці депо обрали Надію Загородню.

П. МАКАРОВ,
секретар вузлового комітету комсомолу Знам'янського відділка залізничної.

МАГІСТРАЛЬ

І. ПЕРШОПРОХІДЦІ

4 січня 1976 року потяг доставив на станцію Долинська чотири невеликих спеціальних вагонів з Києва. Ного пасажирів почали знайомитися з місцевими залізничниками.

— Спершу нас було двадцять, — згадує ті дні старший виконроб тресту «Південзахідтрансбуд» Олександр Курганський. — Згодом будівельне управління № 146 приїхало ще кілька десятків чоловік. Перші кілометри майбутньої магістралі вирішили прокласти пологим, яке наспинали в пезадіамагнітні члени паралельної колії на Миколаїв, але чомусь так і не закористали. Не пропадати ж праці!

Звичайно, раніше тут побували проектувальники, інженери. Та саме Курганському і його товаришам випала честь узяти на себе місію першопрохідців, прокласти перші кілометри великої важливої для степових районів Кіровоградщини залізничної. Уже в лютому вони пройшли 2,7 кілометра — до поста № 84, звідки магістраль повернула праворуч, щоб перетнути значний шмат території нашої області і вийти на вузлову станцію Помічна, а далі — у світ широкий.

Роз'їзд Червоно Озеро, станція Ворошиловка, роз'їзд Мокшине, станція Бобринець, станція Ковалівка... Все це буде. А поки що ми сидимо в затісній кабіні тепловоза, що його веде нещодавно збудованим відрізком залізничної молодий машиніст Едуард Антохін. Молодий, але досвідчений: сьомий рік працює самостійно.

Обабіч усіма б'єрами осені виграного поля, лісо-смуги. Попереду — міст через річку Березівку. До цього проходимо схил.

— Дев'ятихвилинний, — пояснює майстер Іван Антипенко.

Дев'ятихвилинний — це коли на один кілометр перепад висот становить дев'ять метрів. Схилу майже не відчувалося.

А ось і міст. Другою вигнувся він над Березівкою. Річка невеличка, та мостобудівники, далекі, добре поморочилися з нею: мала, а з голором — широко розливається під час повені. Тож і спорудили

над її басейном такий міст, що півка стіхія не застудує тепер знаменна колійне господарство.

— Це хлопці з Миколаївського мостозагону по-старалися. Прості молодці! — згадує на міст Антипенко.

Похвала скупуватого на слова маистра вже сама по собі щось та значить. Очоловлений ним колектив ділянки монтажу колій за підсумками першого й другого кварталів цього року здобув першість у змаганні серед будівників «Малого БАМу». А тої задає бригада колійних майстерів комуніста М. І. Усачова.

Земля лише на географічних картах гладенька. А насправді — горби, виїмки. Цього вистало на трасі майбутньої магістралі Долинська — Помічна. Хоча взагалі степ за Долинською й падає гігантський рівний більйардний стіл в обрамленні золотих у цю пору лісо-смуг, та нерідко трапляються складні для будівельників місця.

Тоді будівництво ведеться прогресивним методом «випічка — напіл», коли в одному місці, де горб, грунт виймають і відразу ж перевозять туди, де трапе- необхідно підняти.

Щоб підготувати фронт робіт для укладання рейок і шпал, треба лише від станції Тимкове до Бобриниці перегорнути майже 4 мільйони кубометрів ґрунту. Цю роботу ведуть колективи 16-ї Запорізької, 25-ї Черкаської, 18-ї Донецької і 62-ї Краснодарської механізованих колон (воїстину, «Малій БАМ» став чи не всеохопною будівельною).

Залізнична магістраль — це не тільки шпал і рейки на напіл. Складне колійне господарство. І, що цікаво, вдосконалюється воно вже в ході будівництва. Скажімо, планували зробити 73 стрілочних пере-води, а потім з'ясувалося, що для продуктивної експлуатації залізничної потрібні додатки одиннадцять.

Магістраль — не тільки це, над нею даху не поставили. Аби колії в будь-яку погоду були в зразковому стані, треба зводити штучні споруди — водопропускні труби і лотки в по-лотні залізничні та поблизу нього. Цим займається ко-

ДОЛИНСКА —
ПОМІЧНА —
УДАРНА
КОМСОМЛЬСЬКА
БУДОВА

лектив ділянки № 6, який керує І. І. Ісєвиченко. Пів-ніш співбесідником ви-явився комсомолец Григорій Дука. Справжній «маломольський» одатієний у злепу куртку з емо-моль будова (внизу — ма-гістраль іде за горизонт), унизу — комсомольський (зверху) на рукави, жарти-вний, веселу. А головне — варіант професії будівника селівських доріг. До служби в армії працював у «Пів-дензахідтрансбуд», коли ж потім і повернувся, як і обіцяв своєму пестанію-вці Микола Іванович Уса-чову.

— У нас тут весело, — отже розповідає, — і ру-рота є роботою, а от ко-ли суботники влаштову-ють. Особливо по благо-устрою будівельника. У нас же з тресту іде змагання за краще місце. Спаси-ба, долинські комсомольці і молоді допомагають.

Ізла Сємоков, секретар комсомольської організа-ції станції долинська:

— На «Малому БАМі» ми не гості — господарі. Приїждять комсомольці з інших не пропускаять жодного суботника, що відбувається на будові.

Так, вони справжні гос-подарі своєї ударної ком-сомольської будови — і будівельники, і долинські залізничники. Першопро-хідці кожний метр дово-дають брати «з бою». Не-дуже, складно. Соціалі-стичними зобов'язаннями честь 60-річчя Великого Жовтня передано до сьомого лютого укласти 40 кілометрів залізничної. Вже на сьогодні «маломольські» уклали 55 кіломет-рів.

Іні тут ходять лише тепловози неспішністю в гі-рських сні. А будів-ельники бачать електро-зв'язку (магістраль електри-фікуватиметься), що по-мичить стеною краєм. У кожен «зап'ягатиють» б'єтися «копей». Тому-то й кламуть колії з такою роз-рахуванням запасом міц-ності.

Станція Ворошиловка — кілька вагончиків. І все. Але в уязві будівельників вони бачаться зовсім ін-шим, з просторою товар-ним площадкою.

Першопрохідці дивля-ться в майбутнє своєї ма-гістралі — «Малого БАМу».

А. КУМАНСЬКИЙ.

Долинська —
Кіровоград.

Ступені сходження

Підбиті підсумки соціалістичного змагання серед молодих майстрів машинного доіння та серед комсомольсько-молодіжних колективів молочно-товарних ферм області за три квартали.

Галина Білозер з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району за дев'ять місяців наділа від кожної корови 4419 кілограмів молока.

Надія Паранюк з колгоспу імені Шевченка Ульянівського району — 3676.

Надія Максименко з колгоспу «Перше травня» Матвієвського району — 3743.

Ольга Шевченко з колгоспу «Прогрес» Новогородківського району — 3469.

Ізabella Поклад з колгоспу імені Леніна Долинського району — 3460.

Валентина Сиса з колгоспу імені Кутузова Ново-українського району — 3405.

Тетяна Ковтун з колгоспу імені Мічуріна Ново-городківського району — 3398.

Марія Толуб'як з колгоспу «Родина» Долинського району — 3338.

Галина Олєфіренко з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району — 3332.

Людмила Сокирська з колгоспу «Росія» Новоукраїнського району — 3326.

Кожен день наближає нас до великого свята — 60-річчя Жовтня. І кожен із них для молодих майстрів машинного доіння Кіровоградщини напружений.

Під час підготовки до ювілею народилося багато цінних починань та ініціатив, спрямованих на досягнення виконання виробничих завдань, на підвищення якості роботи й ефєктивності виробництва. «Річне завдання — до ювілею Жовтня» — закликала комсомолка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району Ярослава Андрушакевич. «Продукцію — лише першим сортом!» — кликала член маістер машинного доіння радгоспу Перегонівського цукрокомбінату Голованівського району Марія Гуржук. «До 60-річчя Великого Жовтня надіти річний план — 1000 кілограмів молока від кожної корови» — під таким девізом трудиться Галина Білозер з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району. І зі своїм завданням вона справляється успішно. Надівши за дев'ять місяців від кожної корови по 4419 кілограмів молока (планове річне завдання — 3500), Галина Білозер уванено очолює змагання молодих майстрів машинного доіння області.

За підсумками змагання трьох кварталів їй присуджено перехідний приз «Молодого комуніста» «Перший молодий і активний член Кіровоградщини десятиріччя «Патріотизм».

Чотиритисячний ґудок до дня свята поділяє комсомолка Надія Паранюк з колгоспу імені Шевченка Ульянівського району, де до п'ятого часу змагання очолювала Ізabella Поклад з колгоспу імені Фрунзе. Змінюєся лідери і в Новоукраїнському, Долинському та Бобринецькому районах. Тут уперед вишля Валентина Сиса, Галина Поклад і Галина Олєфіренко.

Роботу правопланових характеризує висока продуктивність. Приклад з них беруть усі молоді дівчата області. Вони стиснені бажанням досягти, до дня 60-річчя Жовтня, виконати звітні зобов'язання.

«До ювілею Великого Жовтня дамо комсомольську двірку!» — цей заклика члени комсомольсько-молодіжного колективу ферми колгоспу імені Мічуріна Новогородківського району знайшов широку підтримку серед гвардійки області. Першими про виконання своєї двірочки рапортували члени комсомольсько-молодіжного колективу колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Бобринецького району, де групкомсоргом Володимир Міщенко. Очоловлений ним колектив за дев'ять місяців наділа від кожної корови по 3001 кілограму молока. І півтора перехідний приз «Молодого комуніста» «Кращому комсомольсько-молодіжному колективу МТФ області». Високі результати також добились:

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу «Перше травня» Матвієвського району (групкомсорг Марія Мірошніченко), що одержав від кожної корови по 2900 кілограмів молока;

комсомольсько-молодіжний колектив колгоспу імені Мічуріна Новогородківського району (групкомсорг Ізabella Гринь) — 2872;

комсомольсько-молодіжний колектив ферми № 2 колгоспу «Перше травня» Матвієвського району (групкомсорг Валентина Мухом) — 2820;

комсомольсько-молодіжний колектив Песватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району (групкомсорг Ярослава Андрушакевич) — 2793;

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу імені Горького Долинського району (групкомсорг Поліна Бублик) — 2686;

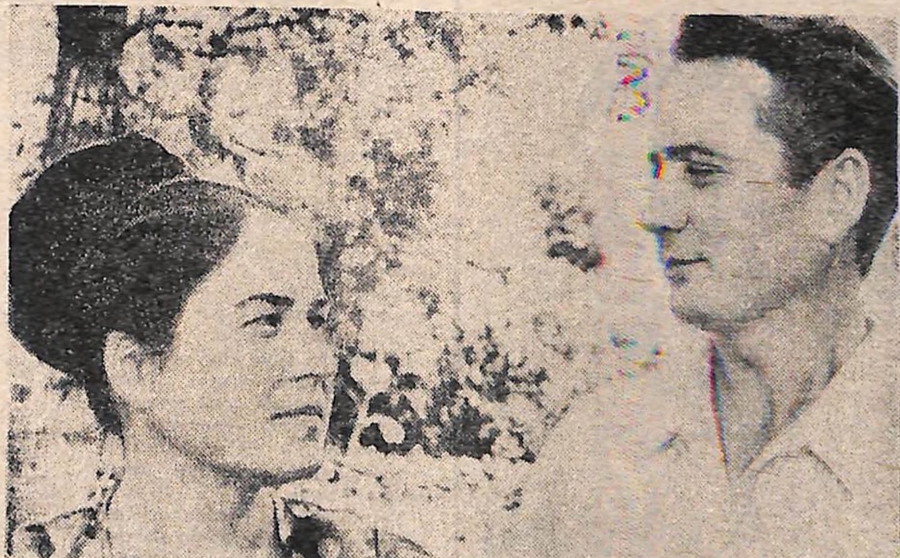
комсомольсько-молодіжний колектив МТФ Ульянівського відділка радгоспу Ульянівського цукрокомбінату (групкомсорг Надія Олєфіренко) — 2578;

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу «Більшовик» Гайворонського району (групкомсорг Марфа Савченко) — 2524,

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ Ново-селицького відділка радгоспу Ульянівського цукрокомбінату (групкомсорг Любов Бєлєжкович) — 2480;

комсомольсько-молодіжний колектив МТФ колгоспу імені Шевченка Долинського району (групкомсорг Ієєв Федоров) — 2463.

Уваження про кід соціалістичного змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів буде не повним, якщо ми не скажемо про колектив ферми № 2 колгоспу «Прогрес» Новогородківського району, що зайняв одинадцяті місце. За дев'ять місяців колектив наділа від кожної корови по 2465 кілограмів молока при річному зобов'язанні 2500. Підтримавши почин народомішців «Ювілейний вахті — ударний біліт!», молоді майстри машинного доіння ферми запланували до 60-річчя Великого Жовтня одержати від кожної корови ще по 100 кілограмів молока. Цей девіз — у центрі згаданих комсомольсько-молодіжних.

ПІСНІ У ВИКОНАННІ СІМЕТИСТО ДУЕТА ПОДРУЖЖА ЕРДОКІНІ І ВАСИЛІЯ БЕРЕМЕТ З КОЛГОСПУ ІМЕНІ ФРУНЗЕ КОМСОМЛЬСЬКОГО РАЙОНУ. КОЛІСТУЮТЬСЯ ШИРОКОЮ ПОПУЛЯРНОСТЮ У МЕЛАНЦІВ СЛА СОФІЯ ІНІ БІ-СТУПІ ЗАБІДІ В НАГОЛОДАТОРІЯ ЩІРІМІ І ТЕПІ-МІ ОПЛІСКАМІ ГІДІДІВ НА ЗНІМКУ: ПОДРУЖЖА ШЕРЕНІ.

ФОТО М. ЖИТНЬОГО.

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ ТРИ-
ВАЄ ЦЯ ЗУСТРІЧ. ТІПЛО-
ТА, СЕРДІВНІСТЬ, БО
ДРУЗІ, АМСАМБЛЬ ПІСНІ
І ГАНЦЮ ГОЛДХІПСЬКО-
ГО ОКРУТУ НАРОДНОЇ
РЕСПУБЛІКИ БОЛГАРІЇ
ВІДНОЮТЬ РОБІТНИКІ І
СТУДЕНТИ. САМОДІЯЛЬ-
НІ МІСТІ М. КІРОВОГРА-
ДА ЯК ВІТАЛИ МІНУЛОЇ
СЕРЕДИ. КОЛИ НА ПЛО-
ЩІ ІМЕНІ С. М. КІРОВА
ВІДБУВАСЯ МІТІНГ НАВІВ
БОЛГАРСЬКІ ДРУЗІ ОЗНА-
КОМИЛИСЯ З МІСТОМ, З
ПОГО СЬОГОДЕННЯМ І
МІНУЛИМ. А СВІН ПЕР-
ШІЙ КОНЦЕРТ ВОНИ ДА-
ЛИ В БУДІВЦІ КУЛЬТУ-
РНОЇ ШКОЛИ ВІШОЇ ДЬОТ-
НОЇ ПІДГОТОВКИ

НА ЗНІМКУ: КІРОВО-
ГРАДЦІ ЗУСТРІЛИСЯ
БОЛГАРСЬКІ ДРУЗІВ.

Фото І. КОРЗУНА.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ДИРЕКТОР

ДАВАЙТЕ ПОМІРКУЄМО

Від редакції: Прочитавши заголовок, ви, безумовно, зрозумієте, про що мова. У багатьох школах керівники педагогічних колективів — хороші друзі і порадики комсомольців. Вони знаходять час, щоб побути на засіданні комітету, підказати цікаву ідею, до них без боязні можна зайти по пораду чи щоб розв'язати якусь проблему.

«Комсомольський директор» — це визначення учнів. І вони дають його найулюбленішим своїм керівникам. А як дивляться на свою роль семі комсомольські директори? Як удається їм завоювати авторитет і визнання? Наскільки глибоко вони зникають у справи комсомольців? Першим у розмові на цю тему берє участь директор Гайворонської середньої школи № 5 А. Б. РЕЗНИК. А до розмови ми закликаємо підключитися всіх бажаючих.

ЧИМ більше я працюю в школі, глибше вдумуюсь у багатогранне шкільне життя, тим міцніше утверджуюсь у думці: справжнього успіху, сталого результату не досягнеш, якщо все робитимеш руками вчителя.

Це аж ніяк не моя власна думка. Життєвий досвід ґрунтується на теоретичних засадах.

У 1922 року, виступаючи на V з'їзді РКСМ, нарком освіти, видатний радянський педагог А. В. Луначарський назвав комсомольців дорослими соратниками педагогів у нашій надзвичайно важкій роботі. На VIII з'їзді комсомолу він цю тезу поглибив і надасть їй афористичної виразності: «Не можна працювати без комсомольців, як не можна працювати без рук».

За зміцнення контактів між учителями і комсомольцями полум'яно виступала Н. К. Крупська.

І на XV з'їзді ВЛКСМ Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв підкреслює: «Союз комсомолу і школи — важливий як ніколи».

Отже, історія, і сучасність радянської школи настійно вимагають від педагогів чіткої орієнтації на спільну роботу, співдружність з комсомольцями. Я вдався до найавторитетніших тверджень не тому, що спостерігаю в педагогічних колективах протилежні думки. На кожному ґрунті стоїмо всі. Пишу про це тому, що сам до кінця не з'ясував усієї складності реалізації цих настанов. А тому хочеться поради-ти, поміркувати...

Спостерігаю...

Плутть комсомольські збори. Чийсь виступ схвилював — загомоніли. Утворилось кілька мікроборів. Або, на жаль, типовіше: читає оратор написану ним чи кимось промову, зміст якої добре відомий старшокласникам з багатьох конспектів зборів, — заговорили кожен про своє. Не слухають.

І от бачу: встає вчитель, а то й кілька сразу і... закликають до порядку. Якби почулася тут репліка якогось не дуже ввічливого юнака: «Це вам не на уроці, тут президія е», — я не здивувався б. А вчитель, мабуть, образився б.

Аналізуючи цю ситуацію, бачу дві її аспекти: перший — до питання про роль учителя на них.

Давайте поміркуюємо.

Буває, виходжу з комсомольських зборів... з хрипотою. Був у президії, мав право закликати до порядку, користувався ним. І хоча дуже не хотівся до такого стану доходити,

подібні збори запам'ятовуються найбільше.

Розсудимо спокійно. Хіба ж утриматися юнакам від того, щоб не зреагувати сміхом чи реплікою на якусь своєрідну думку оратора? Якби ця думка тільки була! Навіть старшокласникові важко відкласти «на потім» те, що тільки-но висловило і вимагає негайного (з його погляду) висловлення. Ному в руку підняти, слова повторити, а він не підіймає і не просить, а просто товаришує (чи товаришам) висловити думку. І відшукати: хтось підтримує, інших заперечить. І пішло... А до президії дійшло тільки галасування.

Не схвально, але розумію. І все роблю, щоб, по-перше, подібні ситуації мали підставу, а по-друге, щоб виховували стриманість.

Мені часто доводиться спостерігати тишу на зборах, яку можна назвати першою в повному розумінні цього слова. Тихо не тому, що вміють себе стримувати, а тому, що ніщо не стривожило. І зажако навіть сказати, як повелися б ці ж юнаки і дівчата, якби у виступ промовця ввійшло життя з його складним і суперечливим неспокоєм.

Від такої тиші відмовляюсь. Про іншу — мрію. Про ту, що порадить виконавство, яка пов'язана з умінням вислухати думку до кінця, зібратися зі своїми думками і висловити їх у передбаченому порядку.

Згадується: доводилося якось розмовляти з комсомольцями однієї школи.

— Розкажіть, — попросила, — про ваші останні збори.

Виявилось, що останні були одночасно й першими. Отже, малі запам'ятати.

— Було так цікаво, так цікаво, — першою відповіла комсомольський секретар.

— То розкажіть, щоб і мені цікаво було.

Замовкла. Можливо й інші активісти. Я все ж допитався:

— Чий же виступ був найцікавіший?

Мовчання.

— Скільки ж виступило?

— Чотири учні.

Мой співбесідник поступово зашепотів. Почулося ім'я. Схилився за нього. Оратор був тут.

— Чим же твій виступ сподобався?

— Не знаю. Розповідала про піонерську роботу.

А мені подумалося: «Вона не читала». І ще одне: як небагато потрібно, щоб зацікавило. Говорила про буденне, але, мабуть, про болоче, тільки й усього.

У нас на зборах виступають багато хто. По 15—17 комсомольців. Не одні і ті ж щоразу. Збори тривають піпори-два години. Кожен виступ, як правило, короткий.

Нещодавно на занятті школи самоосвіти знайомилися з порадами відомого знанця наукової організації праці А. К. Гастева. Коли дійшли до звернення: «На зборах нічий оратор не повинен брати слова, якщо не може його закінчити пропозицією», — загомоніли.

— Чого? — питаю.

— А не ж і у нас на зборах так!

Дуже зраділа я, що «теоретично» осмислили наше буденне життя.

І, мабуть, старшокласники мають «право» (не формально, звичайно) ігнорувати читані без переконаності на зборах чийсь слова.

А щодо вчителя, то на комсомольських зборах він, на мій погляд, гість. Новообраного секретаря, я, навіть, зорієнтовую: «Класних керівників запросіть...» — «Та вони ж і так прийдуть» — відповіла мені якась дев'ятикласниця. Так, прийдуть. Не тому, що накажу, а тому, що в протилежному разі не знаймуть.

чим живе шкільна комсомолія. Не побачить своїх хлопців і дівчат у гурті, але не на уроці. І, якщо хочете, не збагатяться юнацькою життєрадісною силою.

Розмірковую...

Останнім часом багато думаю над тим, що умовно назвав механізмом взаємодії педагогічного та комсомольського колективів школи.

Якось узяв я аркуш і став малювати. Від мене, директора, до заступників, учителів, комсомольського комітету, класних бюро, гуртків, клубів провів стрілки. І вєоди від мене до когось ішов той «сектор».

Потрібен був час, щоб помітив помилку: до комсомольської організації я не мав права отак підходити. Наказувати йому підлеглим. Хоча й тут переконувати краще. Стоючись до вчителів — я адміністратор. У певній мірі така ж моя роль стосовно до гуртків чи клубів. Можна завітати з указівками.

До комсомольців їду лише з порадою. А ще краще, щоб вони до мене по неї приходили. Якщо не йдуть — стривожений. Щось, значить, обірвалося.

Новообраного секретаря прошу: «Подай мені щодня на очі».

Іноді зустрінемося і усміхнемося одне одному. І все. Нічого особливого. Сказати нічого. Але зустріч відбулася. І зміст? У нас нічого нового Гаразд.

Але якщо таке мовчання повторюватиметься часто, воно може перерости в щось інше: у нас нічого нема. Нам поговорити ні про що. А це вже погано.

Знаючи про таку зустріч «на ходу», я прагну щось мати «про запас». І це, на мій погляд, найважче.

Підказую...

На одному з комсомольських з'їздів прозвучала цікава думка. Коли йшла мова про стосунки педагога і учня, один делегат сказав: «Якщо ідея, навіть підказана старшими, сприймається дітьми як своя власна, — це найкраще».

Без підказки учням важко організувати змістовне життя. Відсутність життєвого досвіду нічим не компенсує, окрім спілкування з ними, хто його має. Та підказувати потрібно вміти.

Взяв собі за правило: ідеї не подавати активіст, як страву на стіл, а підводити до неї шляхом роздумів.

Дівчі вже (з перервою в чотири роки) проводилися у нас комсомольські збори з порядком денним «Найважливіша справа твоя». Підте-ся про навчання.

Як підходили до цієї справи?

Зайшла мова на комітеті комсомолу про наступні збори.

— Час поговорити про навчання, — запропонував начальник штабу «Знання».

Всі були «за».

Вирішили, — підсумував секретар.

— А як же ви сформулюєте порядок денний? — запитую.

Дуже просто, — відповіла, — «Про навчання комсомольців».

Та враз засумнівався.

— А може, краще — «Про роботу штабу «Знання»?»

— Ні, хай провітують нестигнучі...

Перебирали варіанти і відкидали. Поглядали на мене, моєби промовляючи: «Бачите, не можемо придумати. Допоможіть!»

А чому у вас не на обговорення зборів питання про навчання?

— Так це ж наша найважливіша справа!

— То так і пишніть: «Найважливіша справа твоя».

Здивувано посміхнувшись, загомоніли. Стали думати, як краще підготувати збори, щоб «взяло за живе», щоб не зблизь на банальну «пробку» дев'ятикласників.

— Може, ви щось підкажете? — це вже до мене, після гривалого «обговорення».

Мабуть, ніколи так напружено не думав, як у подібній ситуації. Здалося, виходжу якесь аналогію, праховку можливості даного колективу, примірюючи потрібне до можливого. Важливо згадати на увазі: мені в мої майже шістьдесят років

(Закінчення на 4-й стор.)

● Є «ЗОЛОТО» ЮНИХ
● І БУЛИ ПОСТРІЛИ
3... ОЛІВЦЯ

Продунали останній постріли обласних і республіканських змагань. Можна зробити деякі підсумки весняно-літнього сезону в стрілецькому спорті на Кіровоградщині.

Що ж змінилося за час, що минув після нашої розмови на цю тему в березні нинішнього року («Молодий комуніст» № 35, «На мішені не завжди «решило»)?

Чи сталися якісь позитивні зміни в спортивному житті шанувальників найпопулярнішого з військово-прикладних видів спорту — кульової стрільби?

...А ДРУГИЙ— БЕЗ ПРИЦІЛУ

ПЕРЕДУСІМ із задоволенням відзначу, що рівень майстерності наших провідних стрільців не знизався на місці, як це було в останні роки, не знизався, а, навпаки, впевнено піднімався вгору. І тенденція цього руху обіцяє зберегтися і надалі.

Загін провідних стрільців області одержав солідне посвідчення. Тільки в стіпах обласного стрілецько-спортивного клубу ДТСААФ було підготовлено двох майстрів спорту, чотирьох кандидатів у майстри і 24 першорядників. Почесне звання майстра дістав Олександр Близнюченко (вихованець тренера Г. В. Чорняківського) та Олександр Булкін (тренер О. М. Шлях з Кіровоградської ДЮСШ № 1).

Зростання майстерності спортсменів, як і слід було чекати, привело до успіху кіровоградців у вирішальних поєдинках республіканських змагань. Одним із серйозних досягнень наших стрільців є їхнє третє призове місце на республіканській першості Укрпроф-ради. Щоправда, цю перемогу кіровоградці здобули, виступаючи в другій групі, де було представлено 15 областей республіки. Але в таких же умовах вони були на цих змаганнях і 1975 року, де зуміли вибороти лише дев'яте місце. Шість сходивши угору — немалый крок вперед. Добре попрацювали на команді цього разу саме нові кадри, які за останні роки зросли, як кажуть, на очах. Це — кандидат у майстри Наталка Фіногенова, Тамара Тиде і Василь Бордан. Високу майстерність показали кіровоградці й на республіканських змаганнях за програмою II спортивних ігор молоді України. Успіху досяг Олександр Булкін. У вправі МІ-9 (стрільба з малокаліберної гвинтівки з положення «лежачи») він вибрав 597 очок із 600 можливих. Цей результат був найвищим. Булкін удостоївся червоної стрічки, рептора та золотої медалі. Більше на дев'ять очок менше було на мішенях нашого земляка Юрія Язикового, який виконував ту ж вправу, що й Булкін. Пістолетник Володимир Товстогуз у вправі МІІ-8 (швидкісна стрільба по п'яти циліндрах) теж показав високий результат — 583 очка з 600.

Безумовно, були й інші приєми зрушення в багатогранній спортивній діяльності кульовиків. У районі району і міст поліпшилася спортивна база. Відремонтують та обладдають турні Кіровоградського спортивного клубу, розв'язано питання про встановлення в них автоматичних приладів для стрільби по силуетах з пістолета і по «кабанозі», що рухається. Активною була участь районних і міських організацій ДТСААФ у спортивних змаганнях обласного масштабу. Більшість їхніх команд брала участь не тільки в обласній першості, а й у таких змаганнях, як багатоборство ГПО за програмою Зимової спартакіади і літнього військово-прикладного багатоборства, турніру на приз імені Людмили Павлоченко.

Водночас у ряді міст і районів цього піднесення в спорті не спостерігалося. Якщо в березні серед відстилюючих у стрілецькому спорті було названо Устимівський, Новоархангельський і Петрівський райони, то тепер до них можна ще додати й Онуфріївський, який не взяв участі в жодному з обласних стрілецьких змагань ДТСААФ у весняно-літньому сезоні. Лише на одному турнірі з чотирьох були команди Добровеличківського, Маловисківського і Петрівського районів, двічі приїздили на такі змагання команди з Устимівського, Гайворонського і Новоградківського районів.

Хто ж із дтсаафівських стрілецьких команд був попередній хто позаду? Та всі ті ж, що й раніше. Переможцем виходила кіровоградська команда, серед інших призерів були шортлу-елександрійці (міська команда) та ульянівці. Замкнули таблицю всі ті ж райони, що й раніше заклали бачити у «квесті» (Новоархангельський, Устимівський, Петрівський).

Невтішний результат і в особистому залку. Багато стрільців не акладалася навіть у порятунку ГПО. Навіть показники були у спортсменів не тільки під час поєдинків на першості обласного господарства, а й на змаганнях серед учнівських колективів, між командами спортивних товариств. Це гірше, ніж замирення замирення від стрільби допризовників — жорбунтів еолів. На жаль, нагода віт стрільцю з низьким рівнем підготовки серед тих, які «роблять» масовість у цьому виді спорту, ще досить велика. І це помітно відбивається на просуванні загальних здібностей спортсменів-активістів у великий спорт. Що ж казати, від цього ж кінець-кінцем програє і загальна оцінка стану стрілецького спорту в області. Вихід один — посилення боротьби за якісний підготовки спортсменів-стрільців, особливо в початковій стадії, тобто — коли юнак чи дівчина робить лише перші кроки у володінні спортивною зброєю.

БЕЗПЕРЕЧНО, що кожне «зайве» очко в мішені спортсмена має радувати вихователя. Але запуск цього повинна бути лише зав'язка праці і напослідність у досягненні мети — як з боку спортсмена, так і з боку його вихователя. Це істина, про яку може й не слід було нагадувати, якщо не зустрічалися ще «вихователі» іншої орієнтації, котрі гадають, що якості можна досягти значно простіше.

(Закінчення на 4-й стор.)

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ДИРЕКТОР

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

може й буде цікаво. А от їм — у їхні чотиринадцять-шістнадцять? Мабуть, тому в моїх рекомендаціях рідко звучить категоричність. Як і вони, кіруючі голови:

— Оце згадав. Були колись збори. Якоюсь дивно їх назвали: «Про що говорив анкета»? Розробили тоді комітетники анкету. Кожен заповнював. Зацікавило всіх.

— Давайте й ми так зробимо.

— А де та анкета? — звертаються знову.

— Треба пошукати. А ви самі хіба не придумаете?

— Ми будемо думати, а ви, будь ласка, пошукайте.

Домовились: вони думають, я — шукаю. Збираюсь на першій великій перерві наступного дня.

Ми взагалі багато питань розглядаємо на перерві. Зрозуміло, нескладних. Радитись необхідно часто, часу ж у комсомольців-активістів не так уже й багато.

Як далі розвивалися події? З'ясувалося, що придумане не завжди заохоплює.

Подаю анкету. І відси приймають не все. Сподобалося: «Що спонукає тебе до навчання (прагнення до знань, вимога батьків)?» І тут же продовжили перелік можливих варіантів: почуття обов'язку, роздуми про майбутнє.

Залишили: «Чи задоволені ти

результатом свого навчання?» Відкинули: «Як ти ставишся до навчання?» (Це, виявляється, видно і з відповіді на попереднє запитання). Об'єднали в одне: «Яким з навчальних предметів ти захоплюєшся, чим він тебе захоплює? В чому виявляється твоє захоплення?»

Не мав наміру виправдувати попередників, які складали колись цю анкету: тоді не було у нас ні консультантів, ні «Клубу чомучок», ні школи чи бібліотеки самоосвіти, ні бібліографічних занять.

Поступово додаються нові запитання: яке з доручень з мого поліпшення організації навчання ти б хотів виконувати (асистент? Консультант? Відповідати на запитання «чомучок»? Ще які?).

Приблизно так щоразу. І якби опісля запитали членів комітету: «Хто ж розробляв цю анкету?» — сказав би, не задумуючись: «Як — хто? Ми!»

І справді, вони.

Якщо запитаете: «Хто допомагав?», мабуть, згадають і мене.

Така роль цілком задовольняє. Що порадили іншим? Не знаю. Трапляється й таке.

Якоюсь прийшли до мене члени комітету:

— У райкомі порекомендували провести збори з таким-то питанням.
— То й добре.
— Але ж порадило, як?
— А ви вже думали?
— Ні.
— То, може, подумаете?
— Гарзд.
Виходили усміхнені. І хтось, зупинившись на мить, сказав:
— І ви теж.
— Що?
— Подумайте, будь ласка.

Слухаючи на нарадах виступи деяких моїх колег, я завжди заздрю: легко їм усе дається. Учній все знають, на все кидаються із завзяттям. Що ж до керівників, то працюють вони влєсно, знають усе, на всі випадки життя у них заготовлені відповіді. Свідомо, звичайно, дещо утрирую. Та в нашому (знову про вчителів) спілкуванні замало спільних роздумів про труднощі, з якими стикаєшся повсякчасно, які долаєш не завжди вміло, припускаючись помилок.

Так от признаюся: часенько не знаю, що порадити комсомольцям. І дивуюся: в роботі з учителями таке трапляється рідше. Мабуть, тому, що ситуації там стандартнішого порятку (футбольний коментар назвав би їх — «аграрії»).

Іду, скажімо, на урок. Якщо захочу, відшукаю авторитетні рекомендації (що і як спостерігати, де сидіти, як поводитись і т. п.), перелік десятків запитань, на які повинен зібрати відповіді.

Збираюся завітати на засідання комітету комсомолу — поради не знайти. Тож надія лише на свої знання, переконання, досвід. Буває, що їх бракує.

Цього разу було саме так. Самому потрібно було подумати.

А все ж краще — давайте подумаємо разом.

А. РЕЗНИК,
директор Гайворонської середньої школи № 5.

ОБРИСИ РАНКУ ОСІННЬОГО

Народження вірша

Спочатку — звуки, звуки...
А там — з туману слово.
А там, як зсерія мук, —
Рядок — строфи основа.

За ним — натреп. І другий...
Є слухет сонета...
І все — вітій поста?
О, ні! Тремтять напруга.

Дай віршу кров і силу,
Одежину красуню...
Тоді й виводь у люди.

Твій вірш — твоє сумління,
Твій злет або ж — падіння.
Народ і час тут — судді.

Кришталева вода

Понад річкою Інгулом
Янось я ходив.
Сонце небокрай минуло,
Та ніяких днів

Не побачив у долині.
Втім, пощо дивитись?
Гарно й так отут людині —
Де трава свіла.

...В роті сохло. «Де б
напиться!»
Без води — біда...
Гляди: над річкою — криниця.

Значить, є вода!
Витяг я відро з кринички,
До води припав.
А напивсь — «Оне водичка! —
В захваті сказав: —

І холодна, і прозора,
І смачна-смачна!
В нї криницю, мабуть, зорі
Падать, моля...»
І відтоді я шолита
Дібаю туди:
Рибком в річці позовити
І попити води.
Криницею, з криниці,
Прохолодної,
Копачеві поклонитись,
Що добув її.
— Де це дико? — хтось
смієся. —
У яким кінці?
Я скажу, не приховую:
— У Лєсківі.

Падоліст

Падє, падє листи додолу —
Падать, літа короткого дня.
Станє і пусто, і толо доволу,
Стале все в жовтій холодній
вогні.

В шестітї осєні дїка не чує
Просто є одлї мїняє землї.
Бїаю лютьї зїма відлїтує,
Радїсть зєслїа докучує
забує.

Знову багато заврунїться
поле,
Хлїбом занахне в моїй
сторонї...

...Осїнь обтїрує лїстї
поволї —
Стеле дорогї прийдєшїм
вєсї!

Роман ПОПОВИЧ,
м. Кіровоград.

У шаховому клубі «Спартак» закінчилися зма-

гання на пер-

шість обласної

ради профспілок

із шахів серед юнаків 1958 — 1961 років народження. В турнірі взяли участь 11 найсильніших і шіх юних шахістів — представників і в добровільних і в спортивних товариств.

Після напруженої боротьби перше місце посів студент третього курсу Кіровоградського інституту гірничої справи і будівництва першорядників Ігор Ляшківський. На другому місці — студент першого курсу цього ж вузу першорядник Василь Ляшківський, на третьому — учень 9 класу середньої школи № 5 Віктор Кутівий.

Переможець юнацької обласної олімпіади профспілок взяв участь у республіканській олімпіаді, яка почнеться в листопаді в Києві.

На знімку: І. ЛЯШКІВЩИК.

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

...А ДРУГИЙ — БЕЗ ПРИЦІЛУ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

Ось один з прикладів такої «боротьби» за якість. Це було на чемпіонаті області з багаториста ГПД на призи «Комсомольської правди». Інші змагання і стрільби. Серед мішеней, що надходили після стрільби команд у судейську колегію, увагу арбітрів привернула дві, на яких рясніли десетки. Стрільба проходила по двох мішенях — п'ять пострілів у кожну. В них налічувалося 47 і 48 очок. Такому результату міг би позавидувати кожен спортсмен. Та судді зважили не висока сума очок, а походження пробіи, що була зовсім несподіваною на кулях. Підозра підтвердилася. Дірки в мішенях було зроблено з допомогою олівця чи якогось іншого предмета. Мішені ці належали членів сександрійської міської команди Федоренку. Судді запросили його для розмови. Замість цього прибув інший спортсмен. Виявилось, що Федоренка на змаганнях немає — взагалі не прибув. Його «виручили» друзі.

Стака несподівана історія трапилася на чемпіонаті області. Найприкріше, що тут не обійшлося без участі представника команди. Даремно намагався голова Олександрійського міського комітету фізкультури і спорту О. Перетятко надати цій справі жартівливого вигляду: мовляв, це була звичайна спроба перевірити пильність і досвідченість арбітрів. Такий погляд відповідалою в спорті людини заслуговує осуду.

У попередньому огляді було наголошено на стані матеріальної бази в стрільковому спорті, без якої, як відомо, не-

можливо його розвивати. Тоді, на початку сезону, ми були особливо стурбовані незадовільною забезпеченістю низових колективів спортивного зброєю і тирами. А як не з ним сьогодні? Чи сталися за минулий сезон істотні зміни у створенні бази? На жаль, цього не скажемо. Якщо дещо не де збудувати тир, обладнати кімнату для зберігання зброї, придбати гранітку чи пістолет, то це ще далеко не вирішує даного питання, яке нестерпиво стоїть на першому плані.

Міряється з відсутністю тирів у колективних оборонних організаціях, звикли до цього спортивні колективи промислових підприємств, у тому числі і в обласному центрі. Навіть, на «Червоній зірці», де питання про будівництво свого стрількового тиру вже не раз порушувалося модалою, насправа теж чомусь стоїть на мертвій точці.

Дуже затягнулося будівництво стрількового тиру Кіровоградської ДЮСШ № 1, що його виконує ремонтно-будівельне управління № 2 обласного режбузтресту. Цей об'єкт був давно зовсім забутий. Нині роботи тривають. Але як? Рішення часто просядують без діла через нестачу матеріалів чи автокрана. З цього видно, що нинішні стрільковці доведеться ще й четвертий рік чекати свого тиру. Добре, що незважаючи на нерезультативність тирів стрільковці спортивного клубу ДТСААФ юним друзям тут завжди знаходять місце. Але ж у своїй хаті й стійлі домагаються...

Бідність бази в стрільковому спорті, особливо в сільській місцевості, завдає в підготовці спортсменів високого класу. Тому-то ми вже давно не маємо коровишів для обласних команд з «периферії». Команди ці хоч і зуться збірними, але фактично — кіровоградські. Так було й минулого сезону. І якщо становини з матеріальним забезпеченням у селах і містах області не зміниться, якщо там не буде створено потрібної бази, розраховувати на піднесення в спорті немає ніяких підстав. Отже, треба без промігання, по-діловому боротися за усунення всіх перешкод.

С. ОЛЕРСЬКИЙ,

заступник завідувачого позашкільним відділом пропаганди і військово-патріотичного виховання молоді обкому ДТСААФ.

ПОНЕДІЛОК

24 ЖОВТНЯ
ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Телефілім «Ходіння по муках». 4 серія. 11.00 — К. т. «У світі тварин». 14.30 — Документальні філіми. 15.30 — Телефілім для дітей. 16.45 — «Рідна природа». 17.05 — К. т. «Мамина школа». 17.35 — К. т. Вірші

радянських поетів у виконанні школярів. 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «У кожному малюнку — сонце». 18.30 — К. т. «Творчість народів світу». 19.00 — К. т. «Ювілейний вахті — ударний фінш». 19.55 — К. т. Телефілім «Ходіння по муках». 5 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Зустріч з письменником Чингізом Айтматовим». 22.15 — К. т. Естрадинний концерт. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1973. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — Камерний концерт. 11.40 — «Шкільний екран». Фізика для учнів X класу. 12.10 — «Під прапором Жовтня». Звітують трудящі Ворошиловградської області. 16.25 — Для дітей. «У дружбі, шасті ми зростаємо». Концерт. 16.35 — «Соціальний портрет

колективу Харківського тракторного заводу». Передача перша. 17.25 — В ефірі — мішені. 17.50 — Кубок СРСР з настільного тенісу. 18.00 — «Ювілейна вахта праці». Донецькі металурги. 18.30 — Міжнародне життя. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — «На ланах республіки». 19.45 — К. т. «Наша біографія. Рік 1971». 20.45 — «На добраніч, діти!» 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Телефілім «Бумбараш». 1 серія. По закінченні — новини

ВІВТОРОК

25 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Ходіння по муках». 5 серія. 10.35 — К. т. «Роби з нами, роби як ми, роби краще за нас». 11.00 — К. т.

Документальний телефілім «Мурманськ». 14.30 — Документальний телефілім «Я — радянський робітник». 15.25 — М. Островський. «Як гартувалася сталь». 16.15 — К. т. «Об'єкти». 16.45 — К. т. «Робітничі гарантії москвичів». 17.15 — К. т. Концертний зал телестудії «Орля». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Подвиг». 18.45 — К. т. Концерт артистів Великого театру Союзу РСР. 19.30 — К. т. «Документ історичного значення». 19.45 — К. т. «Ходіння по муках». 6 серія. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Веселка». Програми Польщі, Монголії, Іспанії, Греції, удостоєні призи 2-го Міжнародного телефестивалю народної творчості. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Документальний філім «Іду дорогою віку». 11.00 —

К. т. Новини. 11.15 — Ліричні мелодії. 11.40 — «Шкільний екран». Українська література для учнів 10 класу. 12.10 — К. т. Телефілім «Бумбараш». 1 серія. 16.30 — «Ювілейна вахта праці». Львівські хіміки. 17.00 — Соціалістичний портрет колективу Харківського тракторного заводу. Передача друга. 17.30 — Концерт. 18.00 — «Дла нас, учителі». Великий Жовтень і багаторічна діяльність радянської літератури. 18.30 — Для дітей. «Компас». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. Ділові особи та виконавці. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Телефілім «Бумбараш». 2 серія. 22.35 — Тележурнал «Старт». По закінченні — К. т. Новини.

СЕРЕДА

26 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.20 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Ходіння по муках». 6 серія. 10.45 — К. т. «Клуб кіноподорожей». 14.30 — К. т. Документальні філіми. 15.05 — К. т. Філім для дітей. «Шукачі затонулого міста». 16.15 — К. т. «Наука сьогодні». 16.45 — К. т. «Вігунітис». 17.05 — К. т. «Ювілейний вахті — ударний фінш». Устїдінська ГЕС. 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «До

60-річчя Великого Жовтня. Радянська Росія». В передаті бере участь кандидат у члени Політбюро ЦК КПРС. Голова Ради Міністрів РРФСР М. С. Соломенцев. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Майстри мистецтва». Народний артист СРСР К. Лавров. 23.00 — К. т. Тираж «Спортлото». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1973. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. Телефілім «Бумбараш». 2 серія. 12.30 — Людина та її справи. 15.45 — «Всесвітня хода п'ятирічки». Телеогляд. 16.30 — «Народні таланти». Виступ самодільної хоронї калєди пнтєлїа м. Мухачєва. 17.00 — Соціальний портрет колективу Харківського тракторного заводу.

Передача третя. 17.30 — «На шкільних широтах». 18.00 — «Ювілейна вахта праці». Херсонські текстальники. 18.30 — Естрадинні мелодії. 18.45 — «Сільськогосподарський тиждень. Телеогляд». 19.00 — «Вісті». 19.30 — К. т. Новини. 19.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — «Під прапором Жовтня». Звітують трудящі Київської області. В передаті бере участь нешїм секретар Київського обкому Компартії України В. М. Цибулєко. 22.45 — К. т. Новини.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ. с. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах владивитв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.